

Fylkeslegen i Oslo og Akershus

Postboks 8111 Dep
0032 Oslo

Oslo, 1. mars 2006

Deres ref:

Vår ref: ATVO-1/2006

Klage på psykologer i stiftelsen Alternativ til Vold (ATV)

Innholdsfortegnelse

1. Klagens parter
2. Klagen gjelder
3. Bakgrunn for klagen
 - 3.1-Innledning
 - 3.2-Bekymringsmeldingene fra ATV
 - 3.3-Barneverntjenestens og Fylkesmannens forhold til saken
 - 3.4-Tilknytning til andre instanser
4. Belastning for far og barn som følge av ATVs mistenkeliggjøring
5. Helsepersonelloven
6. Sanksjoner
7. Liste over vedlegg

1. Klager:

Klagers representant:
Foreningen Menn og Omsorg
Postboks 2947 Landås
5825 Bergen

og

Klager:
(Fars navn)
(Fars adresse)

Innklaget:

Psykolog Marie Haavik
Psykolog Pål Kristian Molin
Psykolog Judith van der Weele
Psykolog Per Isdal
Psykolog Marius Råkil

Alle hos stiftelsen Alternativ til Vold (ATV)
Lilletorget 1, 0184 Oslo
Org. nr.: 974 406 381

2. Klagen gjelder:

Grunnløse og regelmessige bekymringsmeldinger til barneverntjenesten i Oslo, uforsvarlighet i forbindelse med utøvelse av yrke som psykologer, og brudd på lovpålagt taushetsplikt uten saklig grunn.

3. Bakgrunn for klagen:

Denne klagen baserer seg på fire bekymringsmeldinger fra Alternativ til Vold (ATV) til barneverntjenesten i Oslo, inngitt etter at en omfattende barnefordelings sak mellom (fars navn) og (mors navn), som har sønnen (barnets navn og fødselsdato) i sammen. Den baseres også på bevisste lekkasjer/brudd på taushetsplikt ved å gi opplysninger om innholdet i flere bekymringsmeldinger til utenforstående. Det må i denne saken avklares hvordan helsepersonellovens § 33 skal tolkes og praktiseres ("når det er grunn til å tro"), i det vi også anser at de innklagede psykologer har misbrukt opplysningsplikten i hensikt å diskreditere (fars navn) som egnet omsorgsperson for sin sønn (barnets navn). Hvordan § 33 skal tolkes reiser også stor interesse på et mer generelt grunnlag.

FMO har fått flere henvendelser fra fedre som føler seg urettmessig forfulgt av Alternativ til Vold (ATV). Denne konkrete saken er grunnlaget for denne klagen.

3.1 Innledning

(Mors navn) har en stund deltatt i Alternativ til Volds (ATV) partnertilbud, og gått i "terapi" hos psykologene Marie Haavik og Judith van der Weele hos ATV. Dette ses i sammenheng med at Høyesterett 9. februar 2005 avgjorde at en dom fra Borgarting lagmannsrett av 29. november 2004 ikke skal omgjøres. Dette betyr i praksis at klager (fars navn) har en rettskraftig avgjørelse der han er tilkjent daglig omsorg for sin sønn, og mor tilkjent samvær med sønnen etter nærmere regler. Sønnen bor i dag sammen med sin far. I løpet av rettsprosessen har mor fremsatt en rekke påstander om at far er voldelig og truende mot henne, i tillegg til påstander om manglende omsorgsevne for sin sønn.

3.2 Bekymringsmeldingene fra ATV

Det skal bemerkes innledningsvis at ingen av psykologene fra Alternativ til Vold (ATV), noen gang har vært i kontakt med (fars navn). De har heller ikke gitt uttrykk for å ønske å samtale med, eller på annen måte ha kontakt med ham.

3.2.1

I et brev datert 21. februar 2005 sender Alternativ til Vold en bekymringsmelding til barneverntjenesten i Oslo (vedlegg 1). Meldingen er undertegnet av psykolog Marie Haavik, psykolog Judith van der Weele og nestleder Pål Kristian Molin. Dette skjedde noen dager etter at dommen som ga far hovedsomsorgen for barnet ble rettskraftig.

I bekymringsmeldingen uttrykker ATV "bekymring" for barnet. Den oppgis å være todelt. Det ene oppgis å være at ATV mener det er bekymringsverdig at barnets far "*ikke høres ut som å ha tenkt på noen form for overgangsordning for omsorgen*", siden han ikke har sett sin sønn på ett år. De skriver (sitat): "*Dette bekymrer oss, og høres for oss ut som en ordning der man ikke tar hensyn til (sønnens navn) behov*".

(FMO kan i den anledning opplyse at oppnevnt sakkyndig i retten på forhånd hadde tatt stilling til dette spørsmålet, og rettens avgjørelse var i tråd med den sakkyndiges råd. Dom fra Borgarting lagmannsrett ligger vedlagt som vedlegg 8).

Den andre delen av ATVs bekymring er at tidligere samvæsoverleveringer angivelig har vært "*betente*", og at "*mor har vært veldig redd i disse situasjonene*".

ATV skriver videre (sitat): "*Ettersom vi ikke kan se at noe ved situasjonen har endret seg til det bedre, er vi bekymret for overleveringer fortsatt vil være betente og preget av vold. Vi opplever at fars pågåenhet og mors redsel gjør at de mister fokuset på (sønnens navn), og vi er veldig bekymret for at dette vil skade ham*".

(ATV har aldri vært til stede ved overlevering av barnet, og har således ikke grunnlag for å si dette).

3.2.2

ATV sender på ny en bekymringsmelding til barneverntjenesten 2. mars 2005, undertegnet psykolog Marie Haavik og Konstituert leder Alternativ til Vold, Marius Råkil (vedlegg 2).

Her utvides omfanget av bekymringer til å omfatte at "*mor og naboen måtte sloss med barnet*", at barnet "*skrek så han kastet opp tre ganger*" for å "*få ham til å dra til sin far*".

ATV skriver avslutningsvis (sitat): "*Etter det vi har forstått har far ikke fulgt barnevernets anbefaling om gradvis tilvenning med den som overleverer barnet. Vi er bekymret for at (sønnens navn), som ikke har sett sin far på et år før denne uken, og som har hatt sin mor som omsorgsperson siden fødselen, tar skade av den nåværende situasjonen. Vi ber derfor om at Barnevernet vurderer om den nåværende samværssituasjonen er uheldig for (sønnens navn)*".

3.2.3

Den 22. juni 2005 sender ATV enda en bekymringsmelding (vedlegg 3) til barneverntjenesten i Oslo, undertegnet psykolog Marie Haavik og Konstituert leder Alternativ til Vold Marius Råkil. Vi tillater oss her å sitere det vesentligste innholdet i brevet:

"Vi viser til tidligere bekymringsmeldinger angående (sønnens navn), datert 21.2.2005 og 2.3.2005.

(Mors navn) er mor til (sønnens navn), og er klient på Alternativ til Volds partnertilbud, der hun har samtaler med Marie Haavik. Innholdet i denne bekymringsmeldingen er basert på hva (mors navn) sier i terapi.

(Mors navn) forteller at (sønnens navn) fortsatt oppfører seg svært urolig når han skal tilbake til sin far etter å ha vært hos henne i helgene. Han gråter (flere ganger til han brekker seg), kler av seg klærne når de voksne forsøker å kle på ham for å få ham levert i barnehagen, og sier at han ikke vil til faren, at faren er dum, og at han ikke har noen pappa. Dette mønsteret gjentar seg hver gang han er hos mor: Han blir sint, urolig eller lei seg dersom det er snakk om at han skal tilbake til sin far når han er hos mor. Mor beskriver ham også som svært "klengete" på henne – han vil sitte på fanget, vil bæres, vil die, og vil bare være der hun er, og slo storebroren sin og spyttet på ham, fordi han ville ha henne for seg selv.

Mor forteller også at (sønnens navn) sa til henne: Pappa (farens navn) er dum. Hvorfor er han det, spurte hun. Han slår meg sånn, sa (sønnens navn), og slo seg selv med flat hånd på venstre kinn, og begynte å gråte. Å slå seg selv og si dette har han gjentatt to ganger, en gang med flat hånd og en gang med knyttneve i tinningen. Han har også begynt med å knipse seg selv på munnen.

(Mors navn) ønsker at det i denne bekymringsmeldingen skal fremkomme at hun ikke vil ha noen vendetta mot far, og er klar på at hun ikke kan gå god for om det (sønnens navn) sier er sant eller ikke. Hun legger vekt på at hun ikke er objektiv i dette, siden (sønnens navn) er hennes sønn.

På bakgrunn av det hun forteller nå og det hun tidligere har fortalt i terapi om vold fra far mot henne og (sønnens navn) eldre bror er vi bekymret for (sønnens navn), og ber derfor om at barnevernet vurderer hans nåværende situasjon" (sitat slutt).

3.2.4

ATV sender så sin fjerde bekymringsmelding (vedlegg 4) til barneverntjenesten den 6. februar 2006, undertegnet psykolog Marie Haavik, og Leder stiftelsen ATV, Per Isdal.

Vi siterer fra brevet i sin helhet:

"Vi viser til tidligere bekymringsmeldinger angående (sønnens navn), datert 21.2.2005, 2.3.2005 og 22.6.2005. Innholdet i disse bekymringsmeldingene har vært basert på hva (mors navn), (sønnens navn) mor, har fortalt i terapi ved Alternativ til Vold. Det samme gjelder for disse tilleggsopplysningene.

(Mors navn) forteller under samtale med Marie Haavik 17.1.2006 at (sønnens navn) har sagt til henne at "(fars navn) vil skyte deg, meg og storebror – du skal ikke få meg". (Mors navn) hadde da spurt om dette var noe han hadde drømt? Da ble (sønnens navn) sint og slo henne. Hun prøvde da å spørre om dette var noe de hadde lekt med en lekepistol? Da hadde (sønnens navn) sagt "Nei, han har den i skapet". Senere har han sagt at (fars navn) hadde kjøpt våpen i Sverige. Ved en senere anledning satt (sønnens navn) på fanget til sin storebror og sa til ham: "(Fars navn) skal skyte deg". (Mors navn) forteller 1.2.2006 at (sønnens navn) har gjentatt dette at (fars navn) skal skyte dem, og at (mors navn) ikke skal få ham.

(Mors navn) understreker, når hun forteller om dette, at hun ikke kan vurdere om (sønnens navn) snakker sant eller ei.

For øvrig forteller hun at situasjonen i forhold til levering til barnehagen etter at (sønnens navn) har vært hos henne er uendret. (Sønnens navn) gråter, skriker, klorer, kler av seg klærne når han blir kledd på, klamrer seg til henne, sier at han ikke vil til

(farens navn) etc. I tillegg slår han mer, både (mors navn) og naboen som hjelper henne med å få ham til barnehagen, og sier at han hater dem. Han har fortsatt diaré, og sover urolig. (Sønnens navn) vil fortsatt at moren skal holde rundt ham hele tiden, og vil helst være i nærheten av henne.

Med bakgrunn i disse nye opplysningene fra (mors navn) om (sønnens navn) situasjon, samt at (sønnens navn) adferd later til å være uendret eller forverret, er vi fortsatt bekymret for (sønnens navn). Vi ber derfor om at barnevernet vurderer hans nåværende situasjon. Vi vil understreke at vi anser det som svært viktig at (sønnens navn) sikkerhet blir ivaretatt på en god måte i denne saken" (sitat slutt).

3.3 Barneverntjenestens og Fylkesmannens forhold til saken

3.3.1

På bakgrunn av bekymringsmeldingene opprettet barneverntjenesten en undersøkelsessak 28. juni 2005 (etter ATVs bekymringsmelding nr. 3). I sin undersøkelsesrapport skriver barneverntjenesten at de har innhentet opplysninger fra politiet og barnehage, gått gjennom domsslutning fra lagmannsretten, hatt samtaler med far og hans samboer, gjennomført hjemmebesøk m.v.

Under barneverntjenestens hjemmebesøk hos far har de ikke funnet noe kritikkverdig forhold. Tvert i mot, i følge rapporten skal sønnen blant annet ha sagt "Du slår meg for det har mamma sagt, du tar fra meg mamma. Mamma sier du er dum".

Vi siterer fra barneverntjenestens vurdering i sin rapport (vedlegg 5):

"Barneverntjenesten har ikke funnet noen holdpunkter for at far ikke utøver god omsorg ovenfor (sønnens navn). Tvert imot han viser varme og åpenhet i sin omsorgsrolle. At han skulle slå eller utøve vold ovenfor gutten vurderer barneverntjenesten som svært lite sannsynlig. Barneverntjenesten er av den oppfatning at (sønnens navn) sin virkelighetsoppfatning er blitt forstyrret av voksne som forteller at far er en negativ person. Et lite barn er lett å lede på den måten og det kan skape stor usikkerhet. Imidlertid roer (sønnens navn) seg raskt når han er hos far. Han får da forklaringer som han forstår og er ikke lenger redd for å miste mamma eller pappa.

I den siste tida har samværene gått bra, og det har vært mindre reaksjoner etter samvær enn tidligere. Barneverntjenesten håper denne situasjonen fortsetter slik at det kan stabilisere seg på en positiv måte for (sønnens navn). (Sønnens navn) er 3 år og vil kunne bli dradd inn i lojalitetskonflikter til foreldrene i årene som kommer. Barneverntjenesten har forsøkt å snakke noe med far om dette for å forberede ham og hans samboer på at dette vil kunne skje. Far ønsker å bli ferdig med denne saken og ønsker ikke videre støtte fra barneverntjenesten. Undersøkelsen avsluttes derfor uten forslag om tiltak" (sitat slutt).

Barneverntjenesten avsluttet undersøkelsessaken den 28. september 2005, med den konklusjon som nevnt i siste setning av sitatet.

3.3.2

Fylkesmannen i Oslo og Akershus skriver følgende i et brev av 29. juli 2005 (vedlegg 6) stilet til barneverntjenesten i Oslo (sitat fra første avsnitt), etter at ATV angivelig har kontaktet Barne- og familiedepartementet i sakens anledning:

"Fylkesmannen viser til samtale med Barne- og familiedepartementet 30.05.05. Det framgår av samtalen at departementet har mottatt en henvendelse fra organisasjonen "Alternativ til Vold" som uttrykker bekymring for barn f. (barnets fødselsdato).

Fylkesmannen har på dette grunnlag vært i kontakt med bydel Gamle Oslo som muntlig har redegjort for sin vurdering av saken".

Fylkesmannen i Oslo og Akershus åpnet således en tilsynssak mot barneverntjenesten.

3.3.3

Fylkesmannen i Oslo og Akershus skriver så nytt brev til barneverntjenesten 20. oktober 2005 (vedlegg 7). Vi siterer fra avsnittet "Fylkesmannens vurdering":

"Fylkesmannen har etter en samlet vurdering av saken funnet grunn til å mene at barneverntjenesten har behandlet saken på en forsvarlig måte.

Det er i Fylkesmannens vurdering lagt vekt på at barneverntjenesten har foretatt en omfattende undersøkelse av barnets omsorgssituasjon. Det er foretatt samtaler med far og fars samboer, gutten, barnehage, politiet og organisasjonen Alternativ til Vold som melder. Barneverntjenesten har videre satt seg inn i rettsdokumentene i tvisten mellom barnets foreldre fra Borgarting lagmannsrett datert 29.11.04. Far er her tilkjent daglig omsorg for barnet.

Fylkesmannen vurderer at barneverntjenesten også kan ha bidratt til å dempe konfliktnivået mellom mor og far ved å fokusere på guttens behov for et godt samvær med begge foreldre.

Saken anses på dette grunnlag som avsluttet." (sitat slutt)

3.4 Tilknytning til andre instanser

3.4.1

Det fremkommer av vedlagte dokumentasjon at ATV har sendt taushetsbelagt informasjon til andre instanser i saken, nemlig Oslo krisesenter. Som det fremgår av vedleggene 1 og 2 (første og andre bekymringsmelding), er kopi sendt til Oslo krisesenter, samt (mors navn). Far har ikke mottatt disse brevene, men senere fått tilgang til dem fra barneverntjenesten.

FMO og (fars navn) stiller seg helt uforstående til hvorfor Oslo krisesenter har mottatt kopier av disse bekymringsmeldingene, og hvilken hensikt dette skal tenkes å kunne ha hatt. Vi anser dette for å ikke bare være meget uprofesjonelt av de innklagede psykologer, men åpenbart også som en handling som rammes av straffelovens bestemmelser.

3.4.2 – "Voldelig far tilkjent daglig omsorg"

(Fars navn) advokat Jannike Kotai ble etter at Høyesteretts avgjørelse gjorde dommen fra lagmannsretten rettskraftig, kontaktet av en journalist fra Dagsavisen. Journalisten fortalte advokat Kotai at de skrev en sak med arbeidstittelen "Voldelig far tilkjent daglig omsorg". Journalisten fortalte advokaten at de hadde fått et "tips" fra Krisesentersekretariatet (som er et sekretariat i Oslo for krisesentre rundt om i landet). Der skulle de ha fått opplyst nettopp at en "voldelig far" hadde blitt tilkjent daglig omsorg. Adv. Kotai er også blitt kontaktet av avisen VG i samme anledning. Begge avisene unnlot å skrive noe om saken da det ble kjent for journalistene at påstanden om at (fars navn) var en "voldelig far", ikke hadde dekning i sakens realiteter.

FMO og (fars navn) ser dette som en konsekvens av ATVs lekkasjer av informasjon (pkt. 3.4.1) til Oslo krisesenter.

4. Belastning for far og barn som følge av ATVs mistenkeliggjøring

Far er etter en grundig og omfattende behandling av saken for domstolene blitt tilkjent daglig omsorg for sin sønn. Det fremgår av domspremissene fra lagmannsretten at mors samværsnekt er *særlige grunner* for gjenopptagelse av saken etter rettsforliket. Lagmannsretten finner ikke holdepunkter for at sønnens påståtte reaksjoner etter samvær gir grunnlag for samværsnekt. Den sakkyndiges vurdering er at far har en god innsikt i et lite barns behov, og har vist den sakkyndige at han er godt i stand til å ta vare på barnet. Derimot uttaler den sakkyndige at mor har vist liten dømmekraft i forhold til hvordan *hun informerer og involverer andre i konflikten mellom partene*. Den sakkyndige siteres blant annet slik: *"Mye tyder på at moren har personlige vansker av en slik karakter at hun ikke greier å sørge for en god felles foreldrekontakt"*.

Far har gjennom hele denne prosessen vært bevisst på å skjerme barnet mot voksenkonflikten, mens mor ved flere anledninger har forsøkt å påvirke barnet negativt. Sett i sammenheng med hvordan ATV gir morens vrangforestillinger legitimitet, virker også bekymringsmeldingene til å forsterke morens fiendtlige holdning mot faren – med barnet som våpen og formidlingsinstans.

Alternativ til Vold (ATV) har initiert og vedlikeholdt en prosess mot (fars navn) på bakgrunn av påberopte omstendigheter som ikke har rot i virkeligheten, men som angivelig er basert på mors uttalelser alene. ATV har aldri forsøkt å kontakte far for å få hans versjon av saken, noe vi anser for uprofesjonelt og som en indikasjon på at ATVs mange bekymringer for barnet egentlig er fremsatt mot bedre vitende. I hovedsak begrunnes de mange bekymringsmeldingene med angivelige uttalelser fra en nå omtrent 4 år gammel gutt. ATV har ikke på noe punkt gitt uttrykk for noen refleksjoner om hva man skal kunne tillegge et 3-4 år gammelt barns oppfatning av virkeligheten.

Spesielt Krisesentersekretariatets forsøk på å få til et oppslag i Dagsavisen på bakgrunn av saken, oppleves av barnets far som dypt urettferdig og uredelig. Det må være hevet over en hver tvil at ATVs distribusjon av sine bekymringsmeldinger til Oslo krisesenter er den direkte årsaken til dette.

Alternativ til Vold har hatt et "modus operandi" i denne saken, som (fars navn) føler er iverksatt for å forsøke å omgjøre nåværende rettsavgjørelse om omsorgssituasjonen. ATV har villig vekk latt seg bruke av mor, som må sies å være villig til å benytte alle midler for å vinne frem med sin vilje for å overta omsorgen for deres sønn. De vedlikeholder en prosess som fremstiller han som en voldsutøvende overgriper, uten noen form for motforestillinger. De ignorerer norske domsstolers endelige avgjørelse i saken med sine stadige "bekymringsmeldinger" til barnevernet. Å legge trykk på bekymringsmeldingene med titler som "psykolog" kan medvirke til en oppfatning av at det ligger profesjonelle vurderinger bak de mange bekymringsmeldingene.

Psykologene Marie Haavik og Judith van der Weele opererer helt ukritisk med sine påstander om fars omsorgsevne og angivelige voldelighet – en mann de aldri har møtt eller snakket med.

5. Helsepersonelloven

(Fars navn) og FMO anmoder Fylkeslegen i Oslo og Akershus vurdere sakens psykologfaglige prestasjoner. Psykologene Marie Haavik, Pål Kristian Molin, Judith van der Weele, Per Isdal og Marius Råkil, har alle hatt forskjellige roller og grader av involvering i saken.

Det bes spesielt vurdert:

5.1 - Forsvarlighet

Om de innklagede psykologer ved ATV har utøvet sitt arbeide som psykologer med de krav til faglig forsvarlighet som kan ventes ut fra deres arbeidssituasjon og arbeidets karakter ("partnertilbud"). I tillegg kan det stilles spørsmål om ATV har opptrådt særlig omsorgsfullt (jfr. §4) overfor (mors navn), ved å bistå henne med denne type "partnerterapi" og falske bekymringsmeldinger som opplagt påvirker henne til å tro at hun kan vinne frem i rettsapparatet med bakgrunn i sin støtte fra ATV. Klager mener at ATV gjør (mors navn) en "bjørnetjeneste" ved denne aktiviteten.

5.2 – Krav til attester/erklæringer

Om de mange bekymringsmeldinger til barnevernet tilfredsstillende helsepersonellovens § 15 krav til nødvendighet, korrekte opplysninger, varsomhet, objektivitet og nøyaktighet.

5.3 – Taushetsplikt

Om ATV har brutt taushetsplikten i forhold til inngitte bekymringsmeldinger til barneverntjenesten, ved at de har sendt kopier av disse til Oslo kriesenter, som ikke på noen måte er part i saken. Det må i den vurderingen tas med at dette har medført konsekvenser for (fars navn), ved at de indirekte har involvert pressen i saken.

5.4 – Opplysningsplikt

ATV kan tenkes å påberope seg opplysningsplikt til barneverntjenesten slik helsepersonelloven pålegger ved § 33. Vi ber derfor Fylkeslegen ta stilling til om de mange bekymringsmeldinger, slik de er utformet og begrunnet, faktisk er "grunn til å tro" at barnet lider overlast. Det må videre vurderes om en opplysningsplikt jfr. § 33 fritar for taushetsplikt jfr. §§ 21 og 23.

Etter lovens § 47 skal helsepersonellet føre journal for sin yrkesutøvelse. Det bes om at Fylkeslegen innhenter disse og vurderer disse i forhold til de øvrige opplysninger i saken.

6. Sanksjoner

Helsepersonellovens §§ 57, 58 og 59 gir Helsetilsynet mulighet til å gripe inn ved uforsvarlig utøvelse av sitt arbeid som helsepersonell. Vi ber om at Fylkeslegen vurderer å tilråde Helsetilsynet å trekke tilbake autorisasjonen for en eller flere av de innklagede psykologene, helt eller midlertidig. Dette kan gjøres ved "grov mangel på faglig innsikt", eller "uforsvarlig virksomhet" eller "grove pliktbrudd", slik som loven beskriver og forventer.

Denne saken er dessverre ikke enestående.

FMO kjenner også andre saker der ATV har opptrådt meget kritikkverdig ovenfor fedre, på måter som vi tør definere som nedbrytende for tilliten til den del av psykologstanden som arbeider med vold- og overgrepsspåstander samt omsorgssviktbeskyldninger i forbindelse med barnefordelingstvister.

Med hilsen

Foreningen Menn og Omsorg
(klagers representant)

Klager

Einar Nyaas
leder

(Fars navn)

7. Liste over vedlegg:

1. Brev fra ATV til Frogner barnevern 21.02.2005
2. Brev fra ATV til Gamle Oslo barneverntjeneste 2.03.2005
3. Brev fra ATV til Gamle Oslo barneverntjeneste 22.06.2005
4. Brev fra ATV til Gamle Oslo barneverntjeneste 6.02.2006
5. Undersøkelserapport i henhold til lov om barneverntjenester § 4-3, 28.09.2005
6. Brev fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus 29.07.2005
7. Brev fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus 20.10.2005
8. Dom fra Borgarting lagmannsrett, avsagt 29.11.2004
9. Kjennelse fra Høyesteretts kjæremålsutvalg, avsagt 9.02.2005
10. Uttalelse i ankesak – Borgarting lagmannsrett til Høyesterett 31.01.2005

Kopi uten vedlegg sendes:

Barne- og likestillingsdepartementet

Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Helse- og omsorgsdepartementet

Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Stiftelsen for norske helse- og rehabiliteringsorganisasjoner

Karl Johansgt. 23 B,
0159 Oslo